

РЕШЕНИЕ

№ 25602

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10935** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба „Уи фърст“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] срещу ревизионен акт № Р-22220423007642-091-001 от 18.10.2024 г., издаден от Й. Р. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 828 от 10.09.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че РА е незаконосъобразен. Сочи се, че в хода на ревизията от дружеството са представени доказателства, обосноваващи правото на приспадане на данъчен кредит. Според жалбоподателя, изводът за липса на реалност на фактурираните доставки е неправилен. Изложени са аргументи, че единствено обстоятелства, касаещи липса на кадрова обезпеченост, материални активи при преките доставчици не са основание за непризнаване правото на данъчен кредит на получателя, който притежава съответните счетоводни документи, които са оформени по законоустановения ред. Моли се РА да бъде отменен.

В проведените публични съдебни заседания по делото, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С., с пълномощно, приложено по делото, която поддържа жалбата и изразява становище за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, чрез процесуален си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли същата

да бъде отхвърлена, по съображения изложени в решението на директора на дирекция ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423007642-020-001/ 20.12.2023 г., издадена от Й. Р. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощен със Заповеди №З-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и №З-ЦУ-2642/20.12.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С., като е възложено извършването на ревизия на „УИ ФЪРСТ“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периоди от м. 11.2022 г. до м. 10.2023 г. и по ЗКПО за период 2022г. ЗВР е изменена със Заповед за изменение №Р-22220423007642- 020-002/30.05.2024 г.

Със Заповед №РД-04-113/29.04.2025 г. производството е спряно и възобновено със Заповед №РД-05-203/09.07.2025 г., издадени от директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22220423007642-092-001/21.08.2024 г., връчен електронно на 20.09.2024 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е постъпило писмено възражение от ревизираното лице.

Ревизията приключва с РА №Р-22220423007642-091-001/18.10.2024 г., издаден от Й. Р. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 11.11.2024 г.

С РА са установени задължения за внасяне, като е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 090,00 лв. по фактури, издадени от „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОРДЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПЗ-ЕКСПЕРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „БЕСТ УЪРК ЛАЙН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и не са признати разходи в общ размер на 11 300,00 лв. по фактури, издадени от „ХОЛИДЕЙ БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство с оглед проверка спазването на изискванията на ЗДДС, органът по приходите е връчил на ревизираното лице искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице с изх. № Р-22220423007642-040-001/19.01.2024 г., като в отговор са представени изискваните документи.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки, документирани на „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД; „БОРДЕР“ ЕООД; „ПЗ-ЕКСПЕРТ“ ЕООД; на „ПАВЛИНОВ-ГРУП“ ЕООД; на „ХОЛИДЕЙ БИЛД“ ЕООД; на „БЕСТ УЪРК ЛАЙН“ ЕООД. От дружествата не са представени изискваните документи и счетоводни регистри.

При така извършените насрещните проверки е установено, че доставчиците не се откриват на адресите за кореспонденция и не са представили изискваните им с ИПДПОЗЛ документи. Констатирано е също, че доставчиците, с изключение на „Холидей билд“ ЕООД, са били регистрирани по ЗДДС към датата на издаване на фактурите към ревизираното лице, като впоследствие са били deregистрирани от ЗДДС. По данни на ИМ на НАП дружествата имат неплатени задължения за ДДС. Процесните фактури са отразени в дневниците за продажби и справките-декларации по ЗДДС на доставчиците за съответните данъчни периоди. От

дружествата не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2022 г. и 2023 г., с изключение на „Бест Уърк Лайн“ ЕООД. По данни на ПП С. „Справка актуално състояние на трудови договори“ е констатирано, че за „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД и „ХОЛИДЕЙ БИЛД“ ЕООД не са налице данни за назначен персонал; за „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД са налице данни за 2 лица „технически сътрудник“, за „БЕСТ УЪРК ЛАЙН“ ЕООД за налице данни за 1 лице „супервайзър магазин“; за „ПЗ-ЕКСПЕРТ“ ЕООД са налице данни за 5 лица „шофьор тежкотоварен автомобил“, „експерт администриране на системи“, „мениджър екип“, „офис мениджър“ и „системен администратор“, за „БОРДЕР“ ЕООД са налице данни за 3 лица „експерт извличане на данни“, „приложен администратор“ и „специалист маркетинг и реклама“. На основание чл. 37, ал. 5 от ДОПК са изготвени и изпратени искания за представяне на документи и писмени обяснения от трето лице /ИПДПОТЛ/, с които е изисквана информация от К. М. К., В. Г. И., Д. М. Фихтел, А. Е. М., С. Рилчова А., А. Т. Г., Д. Е. Д. и Г. Х. Ч./ В резултат на извършените действия, от лицата не са постъпили данни и информация.

С Протокол № Р-22220423007642-П.-001/20.05.2024 г. са присъединени събрани доказателства в хода на проверка по установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол № П-22220423141226-073-001/ 08.12.2023 г.

Органите по приходите са обобщили, че не са налице доказателства за изпълнение на фактурираните услуги от съответните доставчици, като е прието, че не е налице реалност на доставките. Представените от ревизираното лице доказателства са анализирани заедно със събраната информация от информационната система на НАП. Направен е извод, че след като доставчиците не разполагат с активи и обекти за извършване на стопанска дейност, както и с кадрова обезпеченост, то реалното изпълнение на фактурираните услуги не е доказано, съответно не са налице основания за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит от ревизираното лице. В заключение органите по приходите са извели извод за липса на реалността на фактурираните доставки по смисъла на чл. 9 и чл. 6 от ЗДДС.

„Уи фърст“ ЕООД е оспорило ревизионен акт № Р-22220423007642-091-001 от 18.10.2024 г., като с решение № 828 от 10.09.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП той е потвърден.

За изясняване фактите по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза, приета от съда, като обективно и безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото.

По делото са приобщени освен доказателствата представени с жалбата, с административната преписка и тези, представени допълнително от жалбоподателя.

При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от „Уи фърст“ ЕООД жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

Събраните по делото доказателства установяват, че решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е връчено на 29.09.2025 г., а жалбата до съда е депозирана чрез директора на дирекция „ОДОП“ с дата 03.10.2025 г., поради което е спазен срокът за оспорване, като е спазено и изискването по чл.156, ал. 2 ДОПК.

Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат.

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № ревизионен акт № Р-22220423007642-091-001 от 18.10.2024 г., издаден от Й. Р. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и В. Г. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 828 от 10.09.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП.

С РА са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 14 090 лв. и лихви за забава в размер на 2 379,71 лв. за данъчни периоди м. 11.2022 г., м. 04.2023 г. - 08.2023 г. и м. 10.2023 г., както и задължения по ЗКПО в размер на 1 130 лв. и лихви за забава в размер на 201,61 лв. за данъчен период 2022 г.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Атакуваният в настоящето производство ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите съобразно изискването на чл. 119, ал. 2 ДОПК, като ревизията е възложено надлежно образувано ревизионно производство съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК. Органите по приходите, които могат да възлагат ревизия, са посочените в чл.112, ал. 2 ДОПК и въз основа на оправомощаване по т.1 от с.з. от ТД на НАП на Й. Р. А. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., което в случая е сторено със Заповеди №З-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и №З-ЦУ-2642/20.12.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С..

Оспореният ревизионен акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120 от ДОПК - РА е мотивиран, като неразделна част от него е и ревизионният доклад с посочени фактически констатации и съображения на екипа.

Доказателствата, послужили за издаването на РА, са събрани по предвидения в ДОПК ред. Липсват данни за допуснати в ревизионното производство съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, което се потвърждава както от представените по делото доказателства, така и от служебно извършената от съда справка в публичния електронен регистър на доставчика на удостоверителни услуги по чл.28 ЗЕДЕУУ, в който регистър съобразно чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ и задължението си по чл. 22, т. 4 ЗЕДЕУУ, доставчикът на удостоверителни услуги публикува удостоверенията по чл. 24 ЗЕДЕУУ, което публикуване е форма на самото издаване на удостоверение по чл. 24 ЗЕДЕУУ – арг. чл. 25, ал. 5 ЗЕДЕУУ. Поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

По материалната законосъобразност на акта:

като е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14 090,00 лв. по фактури, издадени от „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОРДЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Е-КЪМПАНИ 2023“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПЗ-ЕКСПЕРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „БЕСТ УЪРК ЛАЙН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и не са признати разходи в общ размер на 11 300,00 лв. по фактури, издадени

от „ХОЛИДЕЙ БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ПАВЛИНОВ ГРУП“ ЕООД.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представените от ответника с административната преписка по издадения РА доказателства, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията.

Липсва спор, че жалбоподателят през ревизирания период е с предмет на дейност – дигитална рекламна 360 градусова агенция, Google SEO, Social Media Plans, Радио реклама, изработване на рекламни спотове за радио и телевизия, Ивент Менджмънт и организация на събития.

Безспорно е също така, че доставчиците му, с изключение на „Холидей билд“ ЕООД, са били регистрирани по ЗДДС към датата на издаване на фактурите към ревизираното лице, като впоследствие са били deregистрирани от ЗДДС.

Предмет на доставките по фактурите, издадени от процесите доставчици е „SEO оптимизация и интернет позициониране, реклама в социалните мрежи и в платформата GOOGLE ADS“. Ревизираното дружество е представило документи: фактури, договори за публикуване на реклама, приемо-предавателни протоколи, като по отношение на доставчика „БОРДЕР“ ЕООД е представена само издадена фактура.

Спорът по делото е относно изпълнение на условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с упражненото от жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит от посочените по-горе доставчици.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли данъка и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

Реалността на доставката, документирана с редовно издадена фактура, е основен въпрос при преценката дали е налице право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка - чл. 6, ал. 1, чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС - в т. 31 от решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 се сочи, че за да се установи, че на основание доставки на стоки е налице правото на приспадане на данъчен кредит, за съответното данъчнозадължено лице е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от лицето за извършване на облагаеми сделки. Съдът е задължен в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, за да определи дали съответното лице може да упражни право на приспадане на основание на споменатите доставки. Ако в резултат на тази преценка се установи, че разглежданите доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани за целите на облагаемите сделки на съответното данъчно задължено лице, по принцип правото на приспадане не

би могло да му бъде отказано /т. 32, 33/. Изискването за наличие на реална доставка не е допълнително въведена формалност, а е предпоставка за възникване на данъчно събитие като предпоставка за дължимост на ДДС и съответно на право на приспадане на ДДС. Респективно липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Предвид изложеното липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на данъчен кредит поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Съдът намира, че, за да се прецени дали отказът на органите по приходите да признаят правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от седемте доставчика, се явява законосъобразен, следва да се разреши спорният по делото въпрос - извършени ли са реално фактурираните от посочения доставчик услуги.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112 - 120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК /арг. от § 2 ДР на ДОПК/. Жалбоподателят черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Същият следва да проведе пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у решаващия орган в съществуването на фактите и връзките между фактите. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

Понятието доставка на услуга е дефинирано в чл. 9, ал. 1 от ЗДДС – „доставка на услуга е всяко извършване на услуга“. Съгласно чл. 8 от с.з., услуга по смисъла на този закон е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обращение и от чуждестранната валута, използвани като платежно средство. В контекста на гореизложеното, за да се докаже извършването на доставката на услуга, получателят следва да има доказателства за получаване на резултата от услугата и използването му в икономическата си дейност.

В случая от съдържащите се по делото доказателства, се установява, че от страна на доставчика „Павлинов Груп“ ЕООД са издадени 2 фактури - № 143 от 30.11.2022 г. и № 136 от 29.11.2022 г., с предмет на доставката „услуга“. От доставчика „Бордер“ ЕООД е издадена 1 фактура - № [ЕГН] от 05.04.2023 г. с предмет на доставка „продажба“; от „Е-къмпани 2023“ ЕООД са издадените 6 броя фактури с предмет на всяка една от тях „услуга“, от „Бест Уърк Лайн“ ЕООД са издадени две фактури – едната с предмет „рекламна кампания“, а другата с предмет „SEO оптимизация“, от „ПЗ Експерт“ ЕООД всички издадени фактури са с предмет „услуга“.

Относно доставчикът „Холидей Билд“ ЕООД се установява от доказателствата по делото и от заключението на вещото лице, че към дата на издаване на фактурата последният е

бил deregистриран по ЗДДС.

За доставчиците /с изключение на „Бордер“ ЕООД/ „Павлинов Груп“ ЕООД, „Холидей Билд“ ЕООД, „Е-кьмпани 2023“ ЕООД, „Бест Уърк Лайн“ ЕООД, „ПЗ Експерт“ ЕООД от страна на жалбоподателят в хода на ревизионното производство за установяване реалността на доставките, освен издадените фактури, са представени и еднотипови договори с идентични предмети, но различни дати на подписване. Предметът на договорите е извършване на SEO оптимизация, интернет позициониране, реклама в социалните мрежи и в платформата GOOGLE ADS и приемо-предавателни протоколи.

Както се посочи по-горе в тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Основателни са изводите на органите по приходите, че са налице редица спорни моменти и разминавания в отношенията между ревизираното лице и доставчиците му, които са пречка да се обоснове реалност на извършените доставки, предмет на сделки и издадени фактури, които да обективират реални доставки на услуги по смисъла чл. 9 от ЗДДС и в този смисъл възникнали данъчни събития, които да формират право на данъчен кредит по смисъла на чл. 68 от ЗДДС за получателя по тях.

Представените от жалбоподателя писмени документи са приети от органите по приходите за недостатъчни за обосноваване на реалното извършване на доставките и установяване на условията им.

В случая от обсъдените по-горе факти и представените писмени доказателства, правилно органите приходите са заключили, че не се установява реалност на сделките. Действително налице са /без за доставчика „Бордер“ ЕООД/ за доставките сключен договор, фактура/и, която/които е/са придружена/и с приемо-предавателен/ни протоколи. Тези доказателства обаче, не са достатъчни да установят реално извършване на различните услуги от посочените по-горе четирима доставчика.

Описаните, съпровождащи доставките документи са частни диспозитивни документи, които не се ползват с материална доказателствена сила. Именно предвид характеристиката на тези документи, от съществено значение е обсъждането на доказателствения материал в неговата съвкупност. При положение, че се касае за документи без материална доказателствена сила, е необходимо те да са точни, конкретни, изчерпателни и да е налице пълно съответствие относно стопанските операции, отразени в тях, така че да може да бъде проследена по един несъмнен начин непрекъсваема верига от обстоятелства, водещи до единствено възможен извод за осъществяване на съответната доставка. Не се касае за формална преценка за реквизити на документи, а за изискване за надлежно документиране на всяка стопанска операция, така че да се елиминира всякакво съмнение относно нейното осъществяване.

При съвкупната преценка на данните по конкретния спор, в това число и от заключението на вещото лице по допуснатата ССЕ, настоящият състав намира, че извод за реалност на доставките не следва от събраните доказателства.

Обосновани са изводите на органите по приходите, че с оглед еднотипното съдържание на договорите за публикуване на реклама, така и на фактурите и ППП, липсвало яснота относно конкретна и ясна индивидуализация на предмета на извършената услуга.

Действително, от така представените доказателства по делото не може да се установи каква е извършената услуга - липсват данни за рекламно послание, обект на

маркетинговия план, конкретна интернет страница, обект на графично оформление, предмет на SEO оптимизация, какви рекламни материали са предоставени на изпълнителите и къде са публикувани. Не се установява да са представени и данни относно стойността на всяка една от извършените услуги, както и количествени характеристики, ценови ставки, дължимо възнаграждение за да може са конкретизират доставките по начин, който се изисква за целите на данъчното облагане и счетоводното отчитане.

Не са налице и представени доказателства относно кадрова, техническа и материална обезпеченост, необходима за изработка на рекламните услуги. Няма яснота относно това кои са лицата осъществили дейностите по фактурираната доставка, както и такива, че те са притежавали специални познания в областта на дигиталния маркетинг, рекламата, работа с компютър, интернет и др., необходими за изработката на услугите с посочения в договора предмет. Действително фактът, че доставчикът не е доказал т.нар. кадрова, материална и ресурсна обезпеченост, не може да бъде сам по себе си основание за извод, че услугата не е фактически извършена, респ. това не съставлява и обективни данни за наличието на измамни действия, съответно за знанието или участието в тях на жалбоподателя, но тези факти няма пречка да бъдат взети предвид в съвкупната им преценка с останалите такива, установени в хода на производство, във връзка с формиране на крайния извод относно релевантното за спора обстоятелство. Обстоятелството, че органите по приходите не са установили как точно е извършена услугата, с какъв кадрови потенциал разполага посоченият търговец, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит, но единствено и само при положение, че се установи фактическото извършване на „услугата“, при което ще са изпълнени материалноправните предпоставки за възникването на правото. По настоящото дело от коментираните по-горе доказателства, съдът приема, че не може да се установи в условията на пълно доказване на начина на извършване на услугите/доставките. Налице са доказателства за извършено разплащане, налице са и доказателства за счетоводното отразяване на доставките в счетоводството на жалбоподателя и в това на доставчика, но всички те обаче, в своята съвкупност обосновават единствено и само извод за едно прецизно документално оформяне на доставките на процесните услуги. Следва да бъде отбелязано, че от приетата и неоспорена от страните ССЧЕ, не се оборват изводите за липса на реални доставки. Наличието на счетоводно отразяване не е равнозначно на реално изпълнени доставки съобразно предмета на спорните фактури. Ето защо, съдът намира, че недоказването по-безспорен начин на съществени елементи от претендираните доставки води до обосноваването предположение, че такива не са извършени и то именно от дружествата, издали фактурите. При това положение, макар жалбоподателят да притежава данъчни фактури и др. документи съобразени с изискванията на ЗДДС, които надлежно е отразил и осчетоводил при съвкупната преценка на наличните доказателства се установяват обективни обстоятелства, от които може да бъде направен обосноваван извод, че тези фактури не са издадени във връзка с действителна доставка на отразените в тях услуги, тоест че не документират действителни стопански операции, извършени изобщо или точно от издателите. В случая липсва доказано данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС, както и предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1, във вр. чл.69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поради което данъкът не е станал изискуем и не е възникнало задължение за начисляването му и съответно отказът на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС да бъде признато право на данъчен кредит за

жалбоподателя, за процесния период, за неправомерно начисления данък, е основателен и законосъобразен, поради което жалбата следва да се отхвърли.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че РА в частта на отказано право на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 9 от ЗДДС по фактури, издадени от посочените по-горе доставчици.

Тъй като се потвърждават задълженията за ДДС, произтичащи от непризнаване на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат потвърдени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

Съдът намира за неоснователни възраженията за изтекла погасителна давност на определените с РА лихви за забава. Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 9 от ДОПК, публични държавни вземания са задълженията за данъци, както и дължимите лихви. Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 1 от ДОПК, давността спира, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаване на акта, но за не повече от една година. Релевантен за определяне на началния момент на горепосочения срок е моментът на връчване на ЗВР, включително предприемане на активни действия по връчване на заповедта на данъчно задълженото лице. Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 4 от ДОПК давността спира, когато актът, с който е определено задължението се обжалва. Давността се прекъсва с издаването на РА /чл. 172, ал. 2 от ДОПК/ и от прекъсването на давността започва да тече нова давност чл. 172, ал. 3 от ДОПК. Предвид това, давностният срок за установените задължения и лихва за забава с РА не е изтекъл.

По ЗКПО:

Настоящата инстанция намира, че правилно е извършено преобразуване на декларираните данъчно финансови резултати със стойността на отчетените разходи 11 300,00 лв. за 2022 г., по реда на ЗКПО на жалбоподателят във връзка с доставките от цитираните по-горе в настоящото решение дружества.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Следователно, на това правно основание, за да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива разходи, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и Закона за счетоводството, т.е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция.

Съгласно чл.10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Документалната обоснованост на разходите за данъчни цели е основание за регистриране на съответната стопанска операция и нейното вярно и точно отразяване. Документалната обоснованост разкрива дали отчетеният разход е пряко свързан и обслужва стопанската дейност на данъчно задълженото лице.

В настоящия случай органите по приходите правилно и законосъобразно са преобразували финансовия резултат на основание чл. 26, т.2 от ЗКПО във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО за отчетените през 2022 г. разходи, тъй като последните не са документално обосновани. От страна на жалбоподателя не са представени фактури, отразяващи вярно и коректно реално възникнали стопански операции, поради което

правилно органите по приходите са заключили, че процесните разходи са документално необосновани по реда на чл. 10 от ЗКПО.

По разноските в производството:

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в ред. ДВ бр. 17 от 13.02.2026 г., във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът следва да присъди в полза на НАП сумата от 102,26 евро, или 200,00 лева за процесуално представителство по делото.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Уи фърст“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] срещу ревизионен акт № Р-22220423007642-091-001 от 18.10.2024 г., издаден от Й. Р. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и В. Г. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 828 от 10.09.2025 г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Уи фърст“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1 да заплати на Национална агенция за приходите разноски по делото в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента), или 200,00 (двеста) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт чрез касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: